

- 2) **Zarzut drugi** oparty na naruszeniu prawa w stosowaniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, naruszeniu zasad równego traktowania, proporcjonalności, obowiązku uzasadnienia i uzasadnionych oczekiwań w stosowaniu wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2006, C 210, s. 2.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-412/10, Roca przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Roca

(Sprawa C-638/13 P)

(2014/C 52/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Roca (przedstawiciel: adwokat P. Vidal Martínez)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie argumentów przedstawionych przez Rocę w niniejszym odwołaniu.
- Częściowe uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-412/10.
- Uwzględnienie żądań przedstawionych przez Rocę i obniżenie kwoty nałożonej na nią grzywny.
- Obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Rocę w niniejszym postępowaniu oraz kosztami poniesionymi w sprawie T-412/10 w zakresie, w jakim dotyczy to tych samych zarzutów.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) **Zarzut pierwszy** oparty na naruszeniu obowiązku uzasadnienia, zasad niedyskryminacji i równego traktowania w odniesieniu do oceny mniejszej wagi naruszenia Roki związanej z mniejszą gamą produktów, których dotyczy naruszenie i przeinaczeniu okoliczności faktycznych uznanych za ustalone w decyzji.
- 2) **Zarzut drugi** oparty na naruszeniu prawa w stosowaniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, naruszeniu zasad równego traktowania i uzasadnionych oczekiwań w stosowaniu wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, C 210, s. 2.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 11 września 2013 r. w sprawie T-540/11, Melkveebedrijf Overenk i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Melkveebedrijf Overenk BV i in.

(Sprawa C-643/13 P)

(2014/C 52/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Melkveebedrijf Overenk BV, Maatschap Veehouderij Kwakernaak, Mulders Agro vof, Melkveebedrijf Engelen vof, Melkveebedrijf De Peel BV, M.H.H.M. Moonen (przedstawiciele: P. E. Mazel i A. van Beelen, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Postanowienie należy uchylić z powodu wad procesowych, przez które naruszone zostały interesy skarżących, oraz z powodu naruszenia prawa Unii przez Sąd.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 2 października 2013 r. w sprawie T-285/12 The Cartoon Network, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 13 grudnia 2013 r. przez The Cartoon Network, Inc.

(Sprawa C-670/13 P)

(2014/C 52/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: The Cartoon Network, Inc. (przedstawiciel: I. Starr, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Boomerang TV, SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji; lub tytułem żądania ewentualnego,
- uchylenie zaskarżonego wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi w związku z tym odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

1) Naruszenie art. 36 i 53 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „statutem”)

Artykuły 36 i 53 statutu stanowią, że Sąd jest zobowiązany do przedstawiania uzasadnienia wyroków. Wydając wyrok stanowiący przedmiot odwołania Sąd naruszył prawo, ponieważ nie przedstawił uzasadnienia wyprowadzonego wniosku, że właściwy krąg odbiorców stanowili wyłącznie profesjonaliści.

2) Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 207/2009/WE⁽¹⁾: przeinaczenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców

2.1. Sąd naruszył prawo wyprowadzając wniosek, że właściwy krąg odbiorców stanowili wyłącznie profesjonaliści i że ów krąg odbiorców był taki sam w przypadku usług objętych wspólnotowym znakiem towarowym interwenienta i usług objętych zgłoszonym wspólnotowym znakiem towarowym, ponieważ ów wniosek oparty jest na przedstawionych Sądowi przeinaczonych okolicznościach faktycznych. Sąd i Izba Odwoławcza powinni byli ograniczyć swą analizę do określenia usług stanowiących przedmiot zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego.

2.2. Tytułem żądania ewentualnego, zakładając, że Sąd słusznie orzekł, że właściwy krąg odbiorców stanowili wyłącznie profesjonaliści, zarówno w przypadku zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego jak i wspólnotowego znaku towarowego interwenienta, Sąd powinien był orzec, że nie istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd w przypadku zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego oraz wspólnotowego znaku towarowego interwenienta z uwagi na podwyższony poziom uwagi właściwych profesjonalistów.

3) Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009/WE: przeinaczenie okoliczności faktycznych: podobieństwo usług i naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009/WE

Sąd naruszył prawo wyprowadzając wniosek, że usługi objęte zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego wykazują podobieństwo do usług chronionych wspólnotowym znakiem towarowym interwenienta, mając na uwadze, między innymi, ich odpowiedni charakter, przeznaczenie, końcowych użytkowników i właściwy krąg odbiorców. Ponadto Sąd i Izba Odwoławcza naruszyły prawo podnosząc z urzędu niektóre okoliczności faktyczne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-677/13)

(2014/C 52/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i E. Sanfrutos Cano)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Grecka:

— nie podejmując działań koniecznych do zapewnienia, że a) gospodarowanie odpadami na składowisku w Kiato jest prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska oraz że b) zakazane jest porzucanie odpadów, składowania ich w miejscach do tego nieprzeznaczonych lub niekontrolowane gospodarowanie nimi na tym składowisku,

— tolerując działanie tego składowiska odpadów bez zatwierdzonych wymogów środowiskowych i bez ważnego zezwolenia, które byłyby zgodne z warunkami i treścią wymogów dotyczących wydania takiego zezwolenia, a w konsekwencji nie zapewniając, że na składowisku składowane są jedynie odpady przetworzone, bez możliwości wykazania przez posiadacza odpadów lub podmiot zajmujący się składowiskiem, przed dostawą albo w czasie dostawy, że dane odpady mogą zostać przyjęte na składowisko, zgodnie z kryteriami ustalonymi w zezwoleniu, i że spełniają wymogi przyjęcia określone w załączniku II,

— nie zapewniając, że procedury kontroli i nadzoru na każdym etapie działania składowiska spełniają minimalne wymogi prawne,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 13, 23 i 36 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE⁽¹⁾, a także art. 6 lit. a), art. 8, art. 9 lit. a), b) i c), art. 11 ust. 1 lit. a) oraz art. 12 dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów⁽²⁾;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) Władze greckie tolerowały działanie składowiska odpadów w Kiato bez zatwierdzonych wymogów środowiskowych i bez właściwego zezwolenia (z naruszeniem art. 23 dyrektywy 2008/98/WE i art. 8, w szczególności lit. a) oraz art. 9 lit. a), b) i c) dyrektywy 1999/31/WE). Ze względu na brak zezwolenia Republika Grecka nie jest w stanie spełnić zobowiązań wynikających z art. 6 lit. a) i art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE.